31968L0414

SMERNICA RADY
z 20. decembra 1968,
ktorou sa členským štátom EHS ukladá povinnosť udržiavať minimálne zásoby ropy a/alebo ropných výrobkov

(68/414/EHS)

RADA EURÓPSKYCH SPOLOČENSTIEV,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho hospodárskeho spoločenstva, a najmä na jej článok 130,

so zreteľom na návrh Komisie,

so zreteľom na stanovisko Európskeho parlamentu, [1]

keďže dovážaná ropa a ropné výrobky nadobúdajú na význame pri zabezpečovaní dodávok energie spoločenstvu; keďže všetky ťažkosti, aj dočasného charakteru, ktoré majú za následok zníženie dodávok takýchto výrobkov dovážaných z tretích krajín, by mohli spôsobiť vážne poruchy v hospodárskej činnosti spoločenstva; keďže spoločenstvo musí byť preto schopné kompenzovať alebo aspoň zmierniť všetky škodlivé vplyvy v takomto prípade;

keďže kríza súvisiaca s obstarávaním dodávok by mohla vzniknúť neočakávane a keďže je preto nevyhnutné urýchlene vytvoriť potrebné prostriedky, aby sa prípadný nedostatok nahradil;

keďže je preto potrebné zvýšiť bezpečnosť dodávok ropy a ropných výrobkov v členských štátoch vytvorením a udržiavaním minimálnych zásob najdôležitejších ropných výrobkov;

keďže národná produkcia prispieva vo svojej podstate k bezpečnosti dodávok; keďže podmienky výroby v spoločenstve a vyššia bezpečnosť dodávok v rámci takejto výroby oprávňujú k tomu, aby bolo členským štátom umožnené klásť bremeno súvisiace s udržiavaním zásob na dovozy,

PRIJALA TÚTO SMERNICU:

Článok 1

Členské krajiny prijmú také zákony, iné právne predpisy alebo správne opatrenia, ktoré budú primerané na to, aby neustále udržiavali, podľa ustanovení článkov 2 a 7, svoje zásoby ropných výrobkov na úrovni zodpovedajúcej, pre každú z kategórií ropných výrobkov uvedených v článku 3, aspoň priemernej dennej domácej spotrebe za 65 dní v predchádzajúcom kalendárnom roku.

Tá časť domácej spotreby, ktorá sa uspokojuje prostredníctvom derivátov ropy pôvodne vyrobených v príslušnom členskom štáte, sa môže odpočítať až do maximálnej výšky 15 % uvedenej spotreby.

Dodávky v zásobníkoch pre námorné plavidlá sa nezahŕňajú do výpočtu domácej spotreby.

Článok 2

Bez toho, aby bol dotknutý článok 1, môžu členské krajiny oslobodiť podniky od povinnosti udržiavať zásoby vzhľadom na objem, ktoré neprekračuje množstvo výrobkov, ktoré tieto podniky vyrábajú z pôvodne vyprodukovanej ropy.

Článok 3

Pri výpočte domácej spotreby sa zohľadnia tieto kategórie výrobkov:

— motorový benzín a letecké palivo (letecký benzín a tryskové palivo benzínového typu),

— plynový olej, motorová nafta, petrolej a tryskové palivo petrolejového typu,

— palivový olej.

Článok 4

Členské krajiny predložia Komisii štatistický prehľad znázorňujúci zásoby ku koncu každého štvrťroka. Tento zoznam bude vyhotovený v súlade s článkami 5 a 6 a bude uvádzať počet dní priemernej spotreby v predchádzajúcom kalendárnom roku, ktoré tieto zásoby predstavujú. Tento prehľad sa musí predložiť do deväťdesiatich dní od konca štvrťroka.

Článok 5

V štatistickom prehľade zásob stanovenom v článku4 sa hotové výrobky uvádzajú podľa ich skutočnej tonáže; ropa a polotovary sa uvádzajú:

[1] Ú. v. ES 20, 6.2.1965, s. 330/65.

— pomerne k množstvám pre každú kategóriu výrobkov, ktoré sa získali počas predchádzajúceho kalendárneho roka z rafinérií príslušného štátu, alebo

— na základe výrobných programov rafinérií príslušného štátu pre bežný rok, alebo

— na základe pomeru medzi celkovým vyrobeným množstvom v predchádzajúcom kalendárnom roku v príslušnom štáte tých výrobkov, na ktoré sa vzťahuje povinnosť udržiavať zásoby a celkovým množstvom ropy spotrebovanej v danom roku. Predchádzajúce ustanovenie sa vzťahuje najviac na 40 % z celkového záväzku pre prvú a druhú kategóriu (benzín a plynové oleje) a najviac na 50 % pre tretiu kategóriu (palivové oleje).

Zmiešavacie komponenty, ktoré sú určené na ich spracovanie do finálnych výrobkov uvedených v článku 3, je možné nahradiť výrobkami, pre ktoré sú tieto určené.

Článok 6

1. Pri výpočte úrovne minimálnych zásob stanovených v článku 1 sa do štatistického prehľadu zahrnú iba tie množstvá, ktoré by boli plne k dispozícii členskému štátu v prípade vzniku ťažkostí pri získavaní dodávok ropy.

S výhradou ustanovení odseku 2 platí, že tieto zásoby sa musia nachádzať v rámci územia príslušného štátu.

2. Na účely vykonávania tejto smernice sa môžu zásoby vytvoriť, na základe individuálnych dohôd medzi vládami, v rámci územia jedného členského štátu na účet podnikov založených v inom členskom štáte.

V takýchto prípadoch sa nemôže členský štát, na ktorého území sa zásoby nachádzajú, postaviť proti presunu týchto zásob do iných členských štátov; bude pokiaľ možno kontrolovať tieto zásoby, nezahrnie ich však do vlastného štatistického prehľadu. Členský štát, v mene ktorého sa zásoby udržiavajú, ich môže zahrnúť do svojho štatistického prehľadu.

Návrhy dohôd uvedených v prvom pododseku sa zašlú Komisii, ktorá môže oznámiť svoje pripomienky príslušným vládam. Po tom, ako sa dohody uzatvoria, oznámi sa táto skutočnosť komisii, ktorá o tom upovedomí ostatné členské štáty.

Dohody spĺňajú tieto podmienky:

— musia sa týkať ropy a všetkých ropných výrobkov, na ktoré sa vzťahuje táto smernica,

— musia uvádzať postupy na kontrolu a identifikáciu stanovených zásob,

— musia byť všeobecne uzatvorené na dobu neurčitú,

— musí sa v nich uvádzať, že v prípade ustanovenia umožňujúceho jednostranné odstúpenie od dohody, toto nebude platiť v prípade dodávateľskej krízy a že v každom prípade Komisia vopred dostane oznámenie o prípadnom odstúpení od dohody.

3. S výhradou ustanovení odseku 1 platí, že do zásob možno zahrnúť:

— dodávky na palube ropných cisterien nachádzajúcich sa v prístavoch s cieľom vykládky po tom, ako sa vybavili prístavné formality,

— dodávky nachádzajúce sa vo vykládkových prístavoch,

— dodávky nachádzajúce sa v cisternách na vstupe do ropovodov,

— dodávky nachádzajúce sa v rafinačných cisternách, okrem dodávok v potrubných systémoch a rafinérskych zariadeniach,

— dodávky nachádzajúce sa v skladoch rafinérií a dovozných, skladovacích a veľkoobchodných distribučných firiem,

— dodávky nachádzajúce sa v skladoch veľkospotrebiteľov v súlade s ustanoveniami vnútroštátnych právnych predpisov týkajúcimi sa povinnosti udržiavať trvalé zásoby,

— dodávky nachádzajúce sa na nákladných člnoch a pobrežných plavidlách zaoberajúcich sa prepravou v rámci vnútroštátnych hraníc v rozsahu, v ktorom je pre príslušné orgány možné kontrolovať tieto dodávky a za predpokladu, že tieto dodávky sa môžu stať okamžite disponibilnými.

To znamená, že predovšetkým tieto zásoby budú vylúčené zo štatistického prehľadu: pôvodná ropa, ktorá ešte nebola vyťažená; dodávky určené pre zásobníky námorných plavidiel; dodávky v priamom tranzite mimo zásob uvedených v odseku 2; dodávky nachádzajúce sa v ropovodoch, v cestných cisternách a železničných vagónoch s cisternami, v skladovacích nádržiach čerpacích staníc a dodávky nachádzajúce sa u malospotrebiteľov. Množstvá, ktoré má v držbe armáda a ktoré pre armádu udržiavajú ropné spoločnosti, sa taktiež nezahŕňajú do štatistického prehľadu.

Článok 7

Ak sa vyskytnú ťažkosti vzhľadom na ropné dodávky v rámci spoločenstva, Komisia na žiadosť niektorého členského štátu alebo z vlastného podnetu zorganizuje konzultácie medzi členskými štátmi.

Okrem osobitne naliehavých prípadov alebo s cieľom uspokojiť menšie miestne potreby sa členské štáty pred uvedenými konzultáciami zdržia čerpania svojich zásob v rozsahu, v ktorom by toto čerpanie znížilo zásoby pod minimálnu povinnú úroveň.

Členské štáty informujú Komisiu o každom čerpaní svojich rezervných zásob a čo najskôr oznámia:

— deň, keď zásoby klesli pod minimálnu povinnú úroveň,

— dôvody takéhoto čerpania,

— opatrenia prijaté na obnovenie zásob, pokiaľ boli nejaké prijaté,

— v prípade možnosti odhad pravdepodobného vývoja situácie vzhľadom na zásoby, pokiaľ tieto zostanú pod minimálnou povinnou úrovňou.

Článok 8

Vytvorenie zásob požadovaných touto smernicou ponúknu členské štáty čo najskôr po oznámení smernice, najneskôr však do 1. januára 1971.

Členské krajiny informujú Komisiu o opatreniach, ktoré v tomto zmysle podnikli.

Článok 9

Smernica je adresovaná členským štátom.

V Bruseli 20. decembra 1968

Za Radu

predseda

V. LATTANZIO